

HET ZILVEREN JUBILEUMKAMP TE GEMERT.

Verleden jaar herdachten wij de 25ste Reeks van Heemkundige Studiedagen te Boxtel. Dit jaar gaat het 25ste Werkkamp van start te Gemert. Naar oorsprong heeft het één met het ander uit te staan, al zullen deelnemers aan beide activiteiten der Stichting dat niet zo direkt meer vermoeden. Zozeer ligt de gerichtheid of doelstelling van Studiedagen en Werkkamp nu wel uit elkaar.

Maar de initiatiefnemers van de twee jaarlijkse evenementen, pastoor W. Binck, zag beide in direkt onderling verband. De Studiedagen stelde hij zich voor als theoretische lessen aan amateurs, nog in te wijden geïnteresseerden in de archeologie, die in de zomermaanden bereid zouden zijn om onder deskundige leiding boor en spade ter hand te nemen. Ma de schoolbanken het veld in! Een werkkamp dus, waar gezwoegd en geploegd moest worden. In de bestuursvergadering waagde het p. Binck maar zelden uit te spreken aan wie hij in eerste instantie dacht, zijn boerenjongens, met knoestige knuist, want andere, minder agrarisch opgevoede of opgegroeide bestuursleden konden dan bedenkelijk de wenkbrauwen fronsend, op praktische bezwaren wijzen. Maar die losten zich van zelf op, dacht Binck, met het gevolg, dat bij het eerste Werkkamp te Alphen de helft der deelnemers op zijn grote pastoriezolder te slapen gelegd moest worden en zij de maaltijden aan permanent gedekte tafels op schragen in de grote zaal moesten gebruiken. Al snel - en fel! - kwam daar de gezelligheid om de hoek kijken, want Binck's gastvrijheid was ongeremd en tot in alle archeologische kringen van het land vermaard. In de 25 jaren die nu achter ons liggen, zijn de Reeks van Studiedagen en Werkkampen wel enigszins anders geëvolueerd dan de eerste intiatiefnemer zich voorstelde. Het sterkst toch wel de Werkkampen: alleen de naam verraaft nog de oorspronkelijke opzet.

Wanneer het nu driedaagse bijeenkomsten zijn van ontspannen vertoeven in een Brabants dorp met sterk op de voorgrond tredende amicaliteit - zo niet meer! -, met het aanknopen van nieuwe relaties met de gastheer of gastvrouw van de plaats en vooral in zijn spontaan zich uitende humor op de bonte avonden na verkenningen overdag van de streek, dan is de bron waaruit deze sfeer van hartelijke, ongecompliceerde levens-

vraagde voortvloeiende, gemakkelijk terug te vinden in die eerste gezamenlijke bijeenkomsten in Alphen's pastorie. Het echte karakter van onze Brabantse aard manifesteert zich het "schoonst" op onze Werkkampen, nog steeds in 1973, na zoveel jaren van sluipende erosie.

De ruimte laat niet toe de vorige 24 Werkkampen de revue te laten passeren, maar wat zijn er voortreffelijke bij geweest, steeds geslaagde, nooit mislukte, al lagen altijd door omstandigheden voor de kringen moeilijkheden op de loer. De organisatie van een Werkkamp is dan ook waarachtig geen kleinigheid, maar men deed het steeds met ongelooflijk grote ambitie en hoeveel kringen hebben er zelfs geen twee met groot succes voor elkaar gekregen.

Alleen die van Gemert hielden de ^{mooi} boot af. Jaren achtereen spraken we de permanente vertegenwoordiger van de Kring, de enthousiaste Marinus de Wit, er op aan, maar heel listig wist hij met argumenten, waartegen weinig was in te brengen, zijn bestuur en leden te excuseren. Laten we het er op houden, dat ze op dit Kamp, het 25ste, gemikt hebben. Daarbij schiet me - het is misschien wat ondeugend! - het Gemerts spreekwoord in de gedachte: Slimme poeskes haalen 't spek oit de pot! Want men kan er op rekenen, dat ze extra goed voor den dag zullen komen, die van Gemerts Heem. Ze hebben zoveel aan historie en folklore te bieden, dat hun programma er slechts een deel van kan vermelden. De deelnemers behoeven geen schop of meetlat mee te brengen naar dit Kamp, hun Brabantse aard volstaat om met de mensen van Gemert een feestelijk samenzijn drie dagen lang in stand te houden, dat zijn weerklink in de KOMMANDERIJ zal vinden. Het moeten wel mooie dagen van Brabantse jolijt worden, alle strenge Duitse Ridders ten spijt!

Daarom van harte welkom op dit zilveren Jubileumkamp!

Waalre juni 1973

Drs. H.M.C. Mandos.
Voorzitter
Stichting Brabants Heem.
